

РЕШЕНИЕ

№ 3395

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 12.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **12163** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Р Д. К. от [населено място] срещу заповед № РД-16-1591/13.11.2013 г. на главния секретар на Министерство на икономиката и енергетиката, с която е отказан достъп до обществена информация.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с материално-правните разпоредби и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Твърди се, че в оспорения отказ като основание е посочен чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ, без да е уточнено коя от трите хипотези, визирани в цитираната разпоредба, се има предвид, както и липсва изложение на фактите, от което да се направи извод за това, защо исканата информация представлява лични данни. Възразява се също така, че не е взето предвид тълкуването на Конституционния съд /КС/ в Решение № 4 от 26.03.2012 г. по к. д. № 14/2011 г., че личните данни на лицата, заемщи публични длъжности, са с много по-занижена степен на защита от тези на частните лица. Жалбоподателят счита, че не е допустимо да съществуват анонимни държавни органи, служители и членове на държавните органи, както и че в процесния случай е налице надделяващ обществен интерес и е налице основанието по § 1, т. 6 от ЗДОИ. Претендира се от съда да отмени оспорения отказ и задължи ответника да предостави исканата информация.

Ответникът – ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА И ЕНЕРГЕТИКАТА – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, подробно изложени в писмени бележки.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № 94-Р-184/30.10.2013 г., подадено до министъра на икономиката, енергетиката и туризма, Роман Д. К., е поискал достъп до обществена информация, на хартиен носител, а именно: предоставяне на списък с лицата и длъжностите, които заемат лицата, влизащи в състава на създадения Единен орган за управление на подземните богатства.

Със заповед № РД-16-1591/13.11.2013 г. главният секретар на Министерство на икономиката и енергетиката е отказал достъп до исканата със заявление вх. № 94-Р-184/30.10.2013 г. на Роман К. информация относно получаване на копие на хартиен носител на списък с лицата и длъжностите, които заемат лицата, влизащи в състава на Единния орган за управление на подземните богатства. Отказът е мотивиран с разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ, както и с това, че исканата обществена информация представлява лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ и чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Цитираната заповед е изпратена на жалбоподателя с писмо изх. № 94-Р-184/13.11.2013 г., в което отново е посочено, че заявената информация представлява лични данни, както и че посочването на длъжностни лица, респективно конкретни длъжности, които заемат същите, би довело до индивидуализиране на съответните лица и разкриване на техните лични данни.

Със заповед № РД-16-674/07.05.2013 г. министърът на икономиката, енергетиката и туризма е определил главният секретар на Министерство на икономиката, енергетиката и туризма, да осигурява достъп до обществена информация, като издава решение по чл. 28, ал. 2 във връзка с чл. 34, чл. 38, чл. 41з, ал. 1 и чл. 41и от ЗДОИ за предоставяне или отказ за предоставяне на информация. Със заповед № РД-16-1558/07.11.2013 г. министърът на икономиката и енергетиката е наредил за периода от 11.11.2013 г. до 13.11.2013 г. включително В. Т. – главен секретар на Министерство на икономиката и енергетиката, да бъде заместващ от Е. Я. – директор на дирекция „ФУС”, с всички произтичащи от длъжността права и задължения.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в законоустановения срок. Видно от приложена по делото обратна разписка жалбоподателят е уведомен лично за оспорената в настоящото производство заповед на 18.11.2013 г., като жалбата срещу заповедта е подадена директно до съда на 02.12.2013 г., съгласно поставен върху същата вх. № 31653/02.12.2013 г., т.е. в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният в настоящото производство изричен отказ за предоставяне на обществена

информация по ЗДОИ е издаден от компетентен административен орган – главен секретар на Министерство на икономиката и енергетиката, който е „задължен субект” по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ и е изрично упълномощен със заповед № РД-16-674/07.05.2013 г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма в съответствие с разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ. Доколкото оспорената заповед е подписана за главен секретар от Е. Я., то по делото е приложена заповед № РД-16-1558/07.11.2013 г. на министъра на икономиката и енергетиката, с която Е. Я. е изрично упълномощена да замества за периода от 11.11.2013 г. до 13.11.2013 г. включително главният секретар на Министерство на икономиката и енергетиката. Процесната заповед е издадена и в предписаната от закона форма - съдържанието на постановения изричен отказ съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ, като в тази връзка следва да се има предвид, че доколкото в заповедта е посочено, че исканата обществена информация представлява лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ и чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, то съдът намира, че същата е мотивирана.

Оспореният административен акт е издаден и при спазване на административнопроизводствените правила, както и при правилно приложение на материалния закон и в този смисъл се явяват неоснователни наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на отказа за предоставяне на списък с лицата и длъжностите, които заемат лицата, влизащи в състава на създадения Единен орган за управление на подземните богатства. Легалната дефиницията на понятието „обществена информация” е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации /чл. 11 от ЗДОИ/. Следователно понятието „обществена информация” следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната, респективно за дейността на задължените по закон субекти, които го създават или съхраняват. В процесния случай се оспорва отказът на главния секретар на Министерство на икономиката и енергетиката да предостави на жалбоподателя в писмен вид списък с имената на лицата, както и съответните им длъжности, които са включени в състава на създадения Единен орган за управление на подземните богатства. Настоящата съдебна инстанция намира, че така поисканата информация не касае данни за обществения живот в страната, нито данни за дейността на задължения по закон субект, а се отнася изцяло до лична информация, касаеща само и единствено лични данни за определени физически лица. В тази връзка изрично с разпоредбата на чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ законодателят е регламентирал, че този закон не се прилага за достъпа до лични данни. Съгласно § 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ „лични данни” са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална

идентичност. В съответствие с цитираната разпоредба безспорно по смисъла на този закон „лични данни” са имената на физическите лица, чието предоставяне е изключено от приложното поле на ЗДОИ и не би могло да стане по предвидения в него ред. В тази връзка следва да се има предвид, че доколкото е налице обществен интерес, включително и „надделяващ” такъв, е ирелевантно в случаите, когато следва да се предоставят лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ.

В процесния случай следва да се има предвид също така, че понятието лични данни се покрива изцяло с дадената в ЗЗЛД дефиниция на същото понятие – арг. от чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с § 1, т. 16 от ДР на ЗЗЛД. От тълкуването на цитираните норми се налага извода, че информацията, представляваща лични данни е изцяло изключена от приложното поле на ЗДОИ, като достъпа до тази информация следва да се осъществява по реда на ЗЗЛД. Следователно, преценката за материална законосъобразност на оспорения отказ следва да се извърши на плоскостта дали исканите данни ще позволяват на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект. Настоящата съдебна инстанция намира, че ползвайки такива данни, като името и длъжността на членове на създадения Единен орган за управление на подземните богатства, гражданите не биха могли да изградят обективно и пълноценно мнение относно обществения живот и дейността на съответните органи, което е и една от основните цели на ЗДОИ. Това би могло да се постигне не чрез имената и длъжността на тези лица, а например чрез предоставяне на информация относно функциите на този орган и числеността на състава му, както и с какво образование и квалификация са лицата, включени в състава му, информация каквото в процесния случай не е била поискана от жалбоподателя.

По отношение на направеното от жалбоподателя възражение, че административният орган при постановяване на оспорения отказ не е съобразил Решение № 4 от 26.03.2012 г. по к. д. № 14/2011 г. на КС на РБ, съдът намира, че действително съгласно това решение защитата на личните данни на лицата, заемащи публични длъжности, е много по-занижена в сравнение със защитата на личните данни на останалите граждани, но това не означава, че достъпът до личните им данни е в предмета на регулация по ЗДОИ, чиято цел е да осигури информираност на гражданите относно дейността на задължения субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Достъпът до личните данни на тези лица и при занижената защита на личните им данни следва да се осъществява по реда на ЗЗЛД, а не по реда на ЗДОИ.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р Д. К. от [населено място] срещу заповед № РД-16-1591/13.11.2013 г. на главния секретар на Министерство на икономиката и енергетиката, с която е отказан достъп до обществена информация, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: